

Pintér Tibor

Fegyverviselés az Amerikai Egyesült Államokban

Manapság egyre több hírt olvasni különféle tömeggyilkosságokról, ámokfutásokról az Amerikai Egyesült Államokban. Egyre inkább felkavarja az állóvizet nemcsak az amerikai, hanem az európai médiában az egyre gyakoribb ámokfutások.

Donald Trump ígéretében Amerikát meg akarja védeni a terrorizmustól és a terroristáktól. De valójában kik okozzák ezeket a merényleteket? Biztos, hogy a terroristák? 1982-2017 között 92 tömeggyilkosság történt. A szakirodalom 4 vagy több halálos áldozattal járó ámokfutást tekint tömeggyilkosságnak. A 92 esetenél több, mint 50 esetben amerikai fehér állampolgár volt az elkövető. Felvetődik a kérdés: ki is az igazi ellenség az Egyesült Államok belső biztonsága szempontjából?

A válasz a fegyverviselési szabályokban keresendő. Az Egyesült Államok Alkotmányának második kiegészítése határozottan kijelentette, hogy a fegyverviselés egyéni szabadságjog. Ma a harc azért megy, hogy próbálják, minél inkább korlátozni ezt a jogot, nem sértve ezzel az amerikai alkotmányjogot. Az ötletek egyre egyedibbek és érdekesebbek, bizonyos módszerek beváltak, mások elbuktak.

Végül, amit fontosnak tartok megemlíteni az egy tendencia, mégpedig az, hogy az Amerikai Egyesült Államok szövetségi jogi szinte e téren egyre impotensebbé válik. Ezzel ellentétben az állami szabályozás válik meghatározóvá. Mi az oka ennek? Miért hallgatnak az utóbbi évtizedek elnökei? Miért nem volt komolyabb változtatás az elmúlt évtizedekben szövetségi szinten? Ezekre próbálok fényt deríteni az előadásomban.

Radnai Dániel Szabolcs

A 'Magyar Tenger' helye a nemzeti tájban Kanonizációs törekvések Eötvös Károly balatoni utazásaiban

Jelen dolgozat témája a Balaton mint régió reprezentációja a 19. századi irodalmi szövegekben, leginkább Eötvös Károly háromkötetes munkája (*Utazás a Balaton körül* I-II., 1900; *A balatoni utazás vége*, 1909) alapján. Eötvös nagy sikerre szert tett kötetei azért különösen fontosak a Balaton kultúrtörténete kapcsán, mivel azt az időszakot – az 1875 és 1900 közötti periódust – jelenítik meg, melynek során a Balaton és melléke fokozaton vált a tömeges fürdőturizmus egyik hazai központjává. Mindez a tó környékéről való gondolkozásban, a régiót témává tevő irodalmi alkotásokban, ismeretterjesztő munkákban is tükröződik, ám mégis kevés olyan irodalmi szöveg áll rendelkezésre a korszakból, mely valami módon a problémaként kezelné a Balaton-vidék mint társadalmi-kulturális tér viszonyait. A dolgozat első rövidebb része azzal foglalkozik, hogy a tér és irodalom viszonyában milyen táj-koncepciók fogalmazódnak meg történetileg, hogyan karakterizálhatók egyes régiók az irodalom révén, ezek hogyan kapcsolódhatnak össze a nemzeti ideológiával, mitől válhat egy régió „nemzeti tájjá”, s mindez miként zajlott le a Balaton esetében a 19. század második felében. A második hosszabb, elemző fejezet részletesen mutatja be, Eötvös írásai milyen kanonizációs stratégiák mentén igyekeznek összekapcsolni a balatoni tájat (annak múltját,